

εὖ ἀγωνίζεσθαι / fair play

Ιωάννης Γκίοςος

Ιστορικό υπόβαθρο

Στους αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες δινόταν έμφαση στην ισότητα των ευκαιριών. Σε σύγκριση με σήμερα, τα συστήματα κανόνων ήταν υποτυπώδη. Οι ποινές ωστόσο για τις παραβιάσεις των κανόνων, ήταν σκληρές, με σημαντικά πρόστιμα και μερικές φορές ακόμη και δημόσιο μαστίγωμα. Ένας αληθινός νικητής θα έπρεπε να εκφράζει τα κλασικά ιδεώδη του αγώνα να προσπαθεί για το καλύτερο δυνατό να κερδίσει, και της αξιοπρέπειας και της τιμής

Ιστορικό υπόβαθρο

Στον αγγλοσαξονικό κόσμο το “fair play” ορίζεται μια συμπεριφορά ή ενέργεια που είναι δίκαιη και έντιμη. Ιστορικά η λέξη “fair” χρησιμοποιείται για να χαρακτηρίσει κάτι ως ελκυστικό και όμορφο (a fair day, a fair lady), καθώς και δίκαιο και τίμιο και σύμφωνα με τους κανόνες.

Ιστορικό υπόβαθρο

Κοινωνικοπολιτισμικά, το ιδεώδες του ευ αγωνίζεσθαι λέγεται ότι αναπτύχθηκε από τους ιπποτικούς κώδικες του Μεσαίωνα συμπεριφοράς σε παιχνίδια και μάχες και επιβίωσε κατά τη διάρκεια των αιώνων ως μέρος του ήθους των προνομιούχων τάξεων.

Στα αγγλικά δημόσια σχολεία, όπως το Ίτον, το Χάρου και το Ράγκμπι, τα ιδανικά του εὖ αγωνίζεσθαι/fair play έγιναν σημαντικά στην εκπαίδευση των νέων ανδρών για τη μελλοντική υποστήριξη της βρετανικής αυτοκρατορίας.

Ιστορικό υπόβαθρο

Στο δέκατο όγδοο και δέκατο ένατο αιώνα, ο τζόγος γνώρισε μεγάλη άνθηση στη Βρετανία. Η δικαιοσύνη, με την έννοια της ισότητας των ευκαιριών, αποτελούσε ακρογωνιαίο λίθο των επιχειρήσεων τυχερών παιχνιδιών και απρόβλεπτου αποτελέσματος, η ίδια η λογική των τυχερών παιχνιδιών θα εξαφανιζόταν.

Ανασκόπηση ερευνών

Η εργασία του Keating το 1964 για την ηθική με θέμα "το αθλητικό πνεύμα ως ηθική κατηγορία" ήταν πρωτοποριακή σε αυτό από την άποψη αυτή. Ο Keating έκανε διάκριση μεταξύ του αθλητισμού ως ερασιτεχνικού παιχνιδιού και της ευχάριστης και παιγνιώδους διασκέδασης, από τον αθλητισμό με έμφαση στην απόδοση και στον ανταγωνισμό. Για τον Keating, η γενναιοδωρία ήταν το ιδανικό του αθλητισμού. Στον αθλητισμό, το αθλητικό πνεύμα οριζόταν από το εὖ ἀγωνίζεσθαι/fair play, που νοείται ως το πνεύμα και το γράμμα της ισότητας.

Ανασκόπηση ερευνών

Η εργασία του McIntosh «Fair Play: Ethics in Sport and Education» (1979) περιλαμβάνει μια ιστορική ανασκόπηση των ερμηνειών του ευ αγωνίζεσθαι και εξετάζει σχετικές κοινωνικο-ψυχολογικές και εκπαιδευτικές έρευνες. Το φιλοσοφικό μέρος του βιβλίου εμφανίζεται, με ωφελιμιστικές και καντιανές ερμηνείες αλλά έχει προσφέρει σημαντική έμπνευση σε μεταγενέστερες εργασίες.

Ανασκόπηση ερευνών

Η εργασία του Warren Fraleigh «Right Actions in Sport: Ethics for Contestants» (1984) αναπτύσσει ένα κανονιστικό σύστημα δράσης που εκφράζει, περισσότερο ή λιγότερο ρητά, ερμηνείες των δίκαιων και καλών αθλητικών αγώνων. Η ανάλυση των παραβιάσεων των κανόνων και των φάουλ (ιδίως του «στρατηγικού" φάουλ) έχει ασκήσει ιδιαίτερη επίδραση στη βιβλιογραφία.

Ανασκόπηση ερευνών

Τα βιβλία του Robert L. Simon "Fair Play: Sport, Values, and Society" (1991) και "Fair Play: The Ethics of Sport" (1991).(2015), που γράφτηκαν μαζί με τον Cesar R. Torres και τον Peter F. Hager, αναφέρονται στο αθλητισμό ως "μια αμοιβαία αναζήτηση της αριστείας μέσω της ευφυούς χρήσης των αθλητικών δεξιοτήτων απέναντι στην πρόκληση". Ο Simon ερμηνεύει το ευ αγωνίζεσθαι ως "δεσμεύσεις στις αρχές της ιδέας ηθικά υπερασπίσιμων αγώνων".

Ανασκόπηση ερευνών

Το έργο του Loland (2002) Fair Play in Sport: A Moral Norm System είναι μια συστηματική θεωρία του ιδανικού του εὖ ἀγωνίζεσθαι/fair play εμπνευσμένο από τη θεωρία του κοινωνικού συμβολαίου.

Ανασκόπηση ερευνών

Οι Butcher και Schneider (1998) συνδυάζουν την έννοια των εσωτερικών αγαθών μιας πρακτικής του MacIntyre (1984) με εμπειρικές μελέτες και προτείνουν την ερμηνεία του εϋ αγωνίζεσθαι ως "σεβασμός στο παιχνίδι".

Ευθυδικία και αθλητισμός

Σε πολλά άρθρα του Lenk (1964, 1993, 2002) κάνει διάκριση μεταξύ του "τυπικού εϋ αγωνίζεσθαι/fair play" που υποδηλώνει την τήρηση των επίσημων κανόνων του αθλήματος, και το "άτυπο εϋ αγωνίζεσθαι/fair play" που αναφέρεται σε συμπεριφορές και στόχους μεταξύ των αντιπάλων παικτών

Θα ξεκινήσουμε την ανάλυσή μας από αυτό το σημείο...

Ευθυδικία και αθλητισμός

Στο θεμελιώδες βιβλίο του A Theory of Justice, ο John Rawls παρουσιάζει μια θεωρία της δικαιοσύνης ως ακριβοδικίας ή ευθυδικία. Η θεωρία αυτή αντιπροσωπεύει μια αναζωογόνηση της κλασικής θεωρίας του κοινωνικού συμβολαίου με νεοκαντιανή θεμελίωση. Η δικαιοσύνη γίνεται κατανοητή τόσο από την άποψη μιας ατομικής υποχρέωσης για την τήρηση των κανόνων που προκύπτει όταν οι συμμετέχοντες λαμβάνουν μέρος εθελοντικά σε πρακτικές που διέπονται από κανόνες, όσο και ως κατευθυντήριο νόρμα που διασφαλίζει αμεροληψία κατά τη διαδικασία καθορισμού των αρχών μιας δίκαιης κοινωνίας.

Ευθυδικία και αθλητισμός

Από την άποψη της κοινωνιολογίας, οι αθλητικοί αγώνες μπορούν να θεωρηθούν ως κοινωνικές πρακτικές με θεσμοθετημένο στόχο τη μέτρηση, τη σύγκριση και την κατάταξη των συμμετεχόντων σύμφωνα με τις επιδόσεις. Οι εν λόγω επιδόσεις είναι περισσότερο ή λιγότερο ξεκάθαρα σε ένα σύνολο κανόνων.

Ευθυδικία και αθλητισμός

Μπορούμε να αξιοποιήσουμε τη γνωστή διάκριση του John Searle περί ρυθμιστικών και καταστατικών κανόνων. Ο John R. Searle στο άρθρο του *What is a Speech Act?* αναπτύσσει μια "θεωρία στη φιλοσοφία της γλώσσας, σύμφωνα με την οποία η ομιλία σε μια γλώσσα είναι ζήτημα εκτέλεσης ρητορικής πράξης με συγκεκριμένες προθέσεις, σύμφωνα με καταστατικούς κανόνες.

Ευθυδικία και αθλητισμός

Οι πρώτοι "ρυθμίζουν εκ των προτέρων υπάρχουσες μορφές συμπεριφοράς", ενώ οι δεύτεροι αναφέρονται σε μορφές συμπεριφοράς που υπάρχουν μόνο εξαιτίας ενός συγκεκριμένου κανόνα. Ως παράδειγμα ρυθμιστικού κανόνα, ο Searle αναφέρει τους κανόνες εθιμοτυπίας.

Ευθυδικία και αθλητισμός

Ως παράδειγμα καταστατικού κανόνα, ο Searle αναφέρει τους κανόνες ποδοσφαίρου. Οι καταστατικοί κανόνες του ποδοσφαίρου περιλαμβάνουν την απαγόρευση του αγγίγματος της μπάλας με τα χέρια, καθώς και τους ορισμούς του τρόπου με τον οποίο επιτυγχάνονται τα γκολ και κερδίζονται οι νίκες.

Ευθυδικία και αθλητισμός

Οι καταστατικοί κανόνες "συνθέτουν" πραγματικά ένα άθλημα/σπορ. Σε αυτό το πλαίσιο, μπορεί να ειπωθεί ότι η ατομική υποχρέωση της ευθυδικίας και της τήρησης των κανόνων αποτελεί προϋπόθεση για να πραγματοποιηθεί ένα άθλημα/σπορ. Εάν οι συμμετέχοντες παραβιάζουν τους κανόνες, το άθλημα/σπορ παύει να υφίσταται.

Ευθυδικία και αθλητισμός

Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι όλοι οι συμμετέχοντες στον αθλητισμό τηρούν τους κανόνες πάντα. Όταν κάποιος σκόπιμα παραβιάζει ένα κανόνα τότε προσπαθεί να πετύχει ένα αποκλειστικό πλεονέκτημα σε σχέση με τους συμμετέχοντες που τηρούν τους κανόνες. Αυτό είναι μια μη αποδεκτή εξαπάτηση (κλεψιά) και είναι άδικη και ανήθικη. Κάθε τέτοια συμπεριφορά θεωρείται ότι δεν θεωρείται εὖ αγωνίζεσθαι / Fair play

Ευθυδικία και αθλητισμός

Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι όλοι όσοι καταπατούν τους κανόνες το κάνουν πάντα με πρόθεση. Σε αντίθεση με σκάκι με τις εντελώς διαφανείς κινήσεις των σκακιστικών κομματιών, τα περισσότερα αθλητικά παιχνίδια περιλαμβάνουν εκτεταμένες σωματικές ενέργειες που δεν είναι πάντα εύκολο να ελεγχθούν πλήρως. Οι ακούσιες παραβιάσεις των κανόνων, όπως η σωματική επαφή στο μπάσκετ ή το πέρασμα πάνω από τη γραμμή στο άλμα εις μήκος, φαίνονται σχεδόν αναπόφευκτες.

Ευθυδικία και αθλητισμός

Εάν δεν είναι σκόπιμες τρόπο, δεν φαίνεται να υπάρχει ηθική ευθύνη. Επιπλέον, ορισμένες σκόπιμες παραβιάσεις κανόνων, είναι κάποιες φορές αποδεκτές και αποτελούν από πού ο D'Agostino για το "ήθος" του παιχνιδιού, ένα είδος καταστατικού κανόνα που παρέχει ένα πλαίσιο που πρέπει να ερμηνεύεται από την πρακτική κοινότητα.

Για παράδειγμα το τζαρτζάρισμα που είναι μια μορφή παρενόχλησης του αντιπάλου παίκτη η οποία περιλαμβάνει σωματική επαφή, είναι αποδεκτό μέχρι ενός σημείου στο ποδόσφαιρο. Η κοινώς αποδεκτή ερμηνεία των κανόνων αποτελεί το ήθος του αθλήματος.

Ευθυδικία και αθλητισμός

Στην βάση αυτή, η υποχρέωση του εϋ αγωνίζεσθαι / Fair play, μπορεί να είναι επαναδιατυπωθεί ως εξής:

Να τηρούνται οι καταστατικοί κανόνες του αθλήματος και η κοινωνικά συμφωνημένη ερμηνεία των καταστατικών κανόνων (το ήθος) του αθλήματος.

Θα ρωτήσει όμως κάποιος. Από που προκύπτει η υποχρέωση να τηρούνται οι κανόνες;

Ευθυδικία και αθλητισμός

Η υποχρέωση εὔ αγωνίζεσθαι / Fair play στηρίζεται σε δύο προϋποθέσεις κατά τον Rawls:

- 1. οι συμμετέχοντες εμπλέκονται εθελοντικά.** Για τους περισσότερους αθλητές, ο αθλητισμός είναι μια εθελοντική δραστηριότητα με την έννοια ότι έχουν τη δυνατότητα να μη συμμετέχουν, αν το επιλέξουν. Οι αθλητές θεωρούνται ηθικά δρώντα πρόσωπα με ελευθερία επιλογής και με ευθύνη για τις επιλογές τους
- 2. το σύστημα κανόνων του αθλήματος και το εν λόγω ήθος του είναι δίκαια.** Ένα σύνολο αθλητικών κανόνων ή το ήθος ενός αθλήματος δεν είναι απαραίτητα ηθικά υπερασπίσιμο και δίκαιο. Παραδείγματος χάριν στην επαγγελματική ποδηλασία μπορεί να υπάρξει μια κοινή συμφωνία για την αποδοχή του ντόπινγκ. Στους αγώνες συγχρονισμένης κολύμβησης οι άνδρες δεν έχουν δικαίωμα συμμετοχής σε αγώνες. Η αποδοχή του ντόπινγκ ή βίας, ή ο αποκλεισμός αγωνιζομένων με βάση το βιολογικό φύλο, εγείρει ζητήματα **δικαιοσύνης**

Δικαιοσύνη και αθλητισμός

Ο Αριστοτέλης ασχολείται με τη δικαιοσύνη κυρίως στα Ηθικά Νικομάχεια.

Γι αυτόν η δικαιοσύνη είναι έξη. Ο άνθρωπος όταν ενεργεί και συνηθίζει στο δίκαιο τρόπο ζωής γίνεται δίκαιος.

Η δικαιοσύνη είναι η σπουδαιότερη αρετή, διότι αυτός που ενεργεί με δίκαιο τρόπο, ενεργεί για τον εαυτό του και τους άλλους.

Η Αρετή της δικαιοσύνης είναι η κορωνίδα των αρετών.

Οι άλλες αρετές είναι αναγκαίες και ωφέλιμες για όσους την ασκούν ενώ η δικαιοσύνη ωφελεί το σύνολο της κοινωνίας

Δικαιοσύνη και αθλητισμός

Η δικαιοσύνη θεωρείται ηθική και πολιτική αρετή ή όπως θα λέγαμε ολική και μερική.

Η ολική αφορά την τη νομιμοφροσύνη και το βαθμό υπακοής στους νόμους ενώ η μερική αφορά την ισότητα

Δικαιοσύνη και αθλητισμός

«Το “δίκαιο στις σχέσεις με τους άλλους”, λοιπόν, είναι με ένα λόγο η ισότητα, αφού το άδικο είναι η ανισότητα· διότι, όταν κάποιος κρατούν για τον εαυτό τους από μεν τα αγαθά το μεγαλύτερο μερίδιο από δε τα κακά το μικρότερο, αυτό είναι η ανισότητα, και αυτό –έτσι το βλέπουν οι άνθρωποι– είναι το να διαπράττεις ή να υφίστασαι αδικία. Είναι φανερό λοιπόν ότι, εφόσον η αδικία έχει να κάνει με άνισες συναλλαγές, η δικαιοσύνη και το δίκαιο έχουν να κάνουν με την ισότητα στις συναλλαγές» (1193b 33.4-33.5).

Δικαιοσύνη και αθλητισμός

«Ὡστε είναι φανερό ότι η δικαιοσύνη είναι μια μορφή μεσότητας ανάμεσα σε μια υπερβολή και μια έλλειψη· είναι το μέσο ανάμεσα στο πολύ και το λίγο. Διότι από τη μία ο άδικος, εξαιτίας του ότι αδικεί, απολαμβάνει περισσότερο· ο αδικούμενος από την άλλη, εξαιτίας του ότι αδικείται, απολαμβάνει λιγότερα. Ενώ ακριβώς το μέσον ανάμεσα στο περισσότερο και το λιγότερο είναι το δίκαιο. Και το μέσον είναι η ισότητα· συμπέρασμα: η δικαιοσύνη πρέπει να είναι η ισότητα ανάμεσα στο περισσότερο και το λιγότερο, και αντίστοιχα ο δίκαιος είναι αυτός που θέλει να έχει την ισότητα. Και η ισότητα συναντάται στις σχέσεις των ανθρώπων, και προϋποθέτει τουλάχιστον δύο όρους. Άρα, δικαιοσύνη είναι η ισότητα στις σχέσεις με τους άλλους, και δίκαιος θα είναι ένας άνθρωπος που έχει την ισότητα σε αυτές τις σχέσεις» (1193b 33.5-33.6-33.7).

Δικαιοσύνη και αθλητισμός

Οι τρεις αρχές:

- Όμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται όμοιας μεταχείρισης.
- Ανόμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται ανόμοιας μεταχείρισης.
- Η άνιση μεταχείριση πρέπει να βρίσκεται σε λογική σχέση με τις πραγματικές ανισότητες που θεραπεύει.

Δικαιοσύνη και αθλητισμός

Πρόκειται για τυπικούς κανόνες και μπορεί να υποδηλώνουν διάφορα διανεμητικά σχήματα στην πράξη. Ας υποθέσουμε ότι ορισμένα αγαθά, όπως ένα χρηματικό ποσό, πρόκειται να διανεμηθούν μεταξύ ενός ορισμένου αριθμού ατόμων. Αυτό μπορεί να γίνει με βάση:

- ένα εξισωτικού κανόνα: όλοι λαμβάνουν το ίδιο ποσό
- ενός αξιοκρατικού κανόνα: τα μέρη ανταμείβονται ανάλογα με τις επιδόσεις τους
- ενός αντικειμενικού πρότυπο, ή ανάλογα με την προσπάθεια,
- βάσει των αναγκών,
- με την κοινωνική θέση,
- νόμιμα δικαιώματα- ή συνδυασμούς των ανωτέρω κανόνων.

Ισότητα και αθλητισμός: Όμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται όμοιας μεταχείρισης.

Οι δημοκρατικές κοινωνίες βασίζονται στην ιδέα ότι τα άτομα έχουν ίση αξία και ορισμένα δικαιώματα και ελευθερίες που δεν μπορούν να παραβιαστούν.

Στις δημοκρατικές κοινωνίες, υπάρχει η πεποίθηση ότι το παιχνίδι, τα σπορ και ο αθλητισμός έχουν σημαντικό ρόλο σε μια καλή ζωή του ανθρώπου.

Αυτή είναι η προϋπόθεση της αρχής της πολιτικής του "αθλητισμού για όλους".

Όλοι έχουν δικαίωμα στις δυνατότητες άσκησης και άθλησης σύμφωνα με τις δικές τους προτιμήσεις και ικανότητες

Ισότητα και αθλητισμός: Όμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται όμοιας μεταχείρισης.

Το αίτημα ωστόσο της ίσης μεταχείρισης δεν σημαίνει, ότι όλοι πρέπει να αντιμετωπίζονται όμοια. Τα άτομα είναι διαφορετικά και οι ατομικές ανισότητες μπορεί να έχουν ηθική σημασία με διάφορες τρόπους. Ο καθηγητής φυσικής αγωγής αξιολογεί την προσπάθεια και την πρόοδο, εκτός από τις επιδόσεις όταν βαθμολογεί έναν μαθητή. Στον ανταγωνιστικό αθλητισμό, υπάρχει ένα καθαρά αξιοκρατικό σύστημα στο οποίο τα αγαθά και τα βάρη κατανέμονται με βάση την απόδοση και μόνο. Στα ανταγωνιστικά περιβάλλοντα, η ίση μεταχείριση αναφέρεται στην ισότητα ευκαιριών

Ισότητα και αθλητισμός:

Όμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται όμοιας μεταχείρισης.

Εκ πρώτης όψεως, ο ανταγωνιστικός αθλητισμός φαίνεται δίκαιος από αυτή την άποψη. Στους αγώνες τρεξίματος, όλοι οι διαγωνιζόμενοι τρέχουν την ίδια απόσταση στην ίδια επιφάνεια και χρονομετρώνται με πανομοιότυπα συστήματα χρονομέτρησης.

Στους ακοντιστές δίνεται ίσος αριθμός προσπαθειών και αγωνίζονται με τυποποιημένα ακόντια. Συνήθως, ωστόσο, ο κανόνας για ισότητα ευκαιριών δεν εφαρμόζεται.

Ισότητα και αθλητισμός: Όμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται
όμοιας μεταχείρισης.

Ισότητα στις εξωτερικές συνθήκες

Ένας ούριος άνεμος στην πλάτη ενός άλτη μήκους μπορεί να του δώσει τα απαραίτητα εκατοστά για να κερδίσει. Είναι αυτό δίκαιο;

Ισότητα και αθλητισμός:

Όμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται όμοιας μεταχείρισης.

Ισότητα στις εξωτερικές συνθήκες

Ένας αθλητικός αγώνας δεν είναι ένα επιστημονικό πείραμα με αυστηρές απαιτήσεις για την εγκυρότητα και την αξιοπιστία των μετρήσεων και τα σπορ στην ύπαιθρο μπορεί να απαιτούν πολυπλοκότητα στις κινητικές δεξιότητες και θέαμα.

Εφόσον αυτές οι ανισότητες ελέγχονται έτσι ώστε να μην ασκούν σημαντικό και συστηματικό αντίκτυπο, και εφόσον κατανέμονται με τυχαίο τρόπο, αυτοί οι αγώνες μπορούν να θεωρηθούν δίκαιοι.

Ισότητα και αθλητισμός:

Όμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται όμοιας μεταχείρισης.

Ισότητα στα προσωπικά χαρακτηριστικά

Ο κανόνας της ισότητας ευκαιριών δεν αφορά μόνο τις εξωτερικές συνθήκες. Φαίνεται αδικαιολόγητο να ανταγωνίζεται ένας πυγμάχος βαρέων βαρών με έναν πυγμάχο ελαφρών βαρών.

Οι άνδρες και οι γυναίκες που δεν διαγωνίζονται μαζί στον αγώνα σπριντ των 100 μέτρων προκαλούν ιδανικά της ισότητας.

Και πάλι, ο κανόνας φαίνεται σχετικός και υποδεικνύει την εξάλειψη ή την αντιστάθμιση των ανισοτήτων τις οποίες τα άτομα δεν μπορούν να ελέγξουν ή να επηρεάσουν με σημαντικό τρόπο.

Ισότητα και αθλητισμός:

Όμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται όμοιας μεταχείρισης.

Ισότητα στα προσωπικά χαρακτηριστικά

Η αντιστάθμιση ή περιορισμός της συστηματικής επίδρασης στην απόδοση που έχουν αυτό που μπορεί να ονομαστεί "βιολογικές απολυτότητες", όπως το σώμα το μέγεθος, το βιολογικό φύλο και η ηλικία και τα επίπεδα βιολογικής ωριμότητας εξασφαλίζει την ακριβοδικία στον αθλητισμό γιατί αυτές είναι μη ελεγχόμενες ανισότητες από μεριάς των αθλητών. Με άλλα λόγια δεν μπορεί να τις αντισταθμίσει με την προπόνηση.

Ισότητα και αθλητισμός:

Όμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται
όμοιας μεταχείρισης.

Ισότητα στις προϋποθέσεις της συμμετοχής

Μια τρίτη πρόκληση για τον κανόνα της ισότητας, κυρίως στον αθλητισμό υψηλού επιπέδου, είναι η ύπαρξη σημαντικών ανισοτήτων στους οικονομικούς και τεχνολογικούς πόρους που βρίσκονται πίσω από έναν αθλητή ή μια ομάδα. Είναι αυτό δίκαιο;

Ισότητα και αθλητισμός:

Όμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται όμοιας μεταχείρισης.

Ισότητα στις προϋποθέσεις της συμμετοχής

Οι συστημικές ανισότητες αυτού του τύπου παραβιάζουν την αρχή των ίσων ευκαιριών. Πρόκειται για ανισότητες που τα άτομα και οι ομάδες δεν μπορούν να επηρεάσουν ή να ελέγξουν με σημαντικό τρόπο και για τις οποίες θα πρέπει να περιοριστούν.

Μπορούν να ληφθούν πολλά μέτρα. Για παράδειγμα, το σκι θα μπορούσε να εισαγάγει αυστηρές διαδικασίες τυποποίησης των πέδιλων του σκι. Όλοι οι αγωνιζόμενοι θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στις ίδια σκι.

Ισότητα και αθλητισμός: Ανόμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται ανόμοιας μεταχείρισης.

Οι αθλητικές επιδόσεις είναι πολύπλοκοι ανθρώπινοι φαινότυποι και το αποτέλεσμα μεγάλου αριθμού γενετικών και περιβαλλοντικών επιδράσεων από τη στιγμή της σύλληψης έως τη στιγμή της απόδοσης.

Για τους σκοπούς της ανάλυσης, η αναλυτική διάκριση μεταξύ γενετικών και περιβαλλοντικών παραγόντων είναι χρήσιμη.

Οι γενετικοί παράγοντες αποτελούν προδιάθεση για την ανάπτυξη των σχετικών φαινοτύπων για καλές επιδόσεις σε ένα άθλημα

Ένα άτομο με καλή προδιάθεση συνήθως χαρακτηρίζεται ως "ταλέντο". Το ταλέντο με αυτή την έννοια είναι ζήτημα τύχης.

Ισότητα και αθλητισμός: Ανόμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται ανόμοιας μεταχείρισης.

Το βασικό ερώτημα είναι κατά πόσον όλα τα είδη των ανισοτήτων που συνδέονται με τις επιδόσεις, συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα, με εκείνες που προκαλούνται από τα γενετικά χαρακτηριστικά ή τα φάρμακα που βελτιώνουν την απόδοση, έχουν σημασία στον αθλητισμό, ή αν πρέπει να εξαλειφθούν ή να αντισταθμιστούν.

Ισότητα και αθλητισμός: Ανόμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται ανόμοιας μεταχείρισης.

Απώτερος στόχος του αθλητικού ανταγωνισμού είναι ένα σύστημα ταξινόμησης που είναι ταυτόχρονα ένα σύστημα ανισότητας.

Αυτός/ή είναι πρώτος/η, αυτός/η είναι δεύτερος/η και ούτω καθεξής

Αυτά τα συστήματα ταξινόμησης όμως αφορούν ανισότητες για τις οποίες οι αθλητές θα μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι και οι οποίες βασίζονται στην καλλιέργεια συγκεκριμένων ανθρώπινων ταλέντων από τους αθλητές.

Η απόλυτη εξίσωση των αθλητών/τριων με την εξισορρόπηση των γενετικών ή άλλων παραγόντων θα αφήσει χώρο μόνο στην τύχη και σε πράγματα που οι αθλητές δεν θα ελεγχθούν

Ισότητα και αθλητισμός: Ανόμοιες περιπτώσεις, δικαιούνται ανόμοιας μεταχείρισης.

Σύμφωνα με τις θέσεις του Fraleigh(1984), Loland (2002) και Simon (2015), ο ανταγωνισμός θεωρείται μια προηγμένη μορφή συνεργασίας στην οποία τα άτομα και οι ομάδες κάνουν ό,τι μπορούν για να ξεπεράσουν ο ένας τον άλλον, ενώ ταυτόχρονα αντιμετωπίζουν ο ένας τον άλλον με αμοιβαίο σεβασμό και ως ίσο. Δικαιοσύνη και ακριβοδικία βρίσκουν στήριξη στην ανάπτυξη του ηθικού χαρακτήρα ή της αρετής

Ισότητα και αθλητισμός: Η άνιση μεταχείριση πρέπει να βρίσκεται σε λογική σχέση με τις πραγματικές ανισότητες που θεραπεύει

Στον αθλητισμό οι αθλητές έχουν αμοιβές ή τιμωρίες. Απονέμονται όλα αυτά δίκαια;

Ισότητα και αθλητισμός: Η άνιση μεταχείριση πρέπει να βρίσκεται σε λογική σχέση με τις πραγματικές ανισότητες που θεραπεύει

Οι αθλητικές επιδόσεις μετριοούνται με δύο κύριους τρόπους. Σε ορισμένα αθλήματα, όπως ο στίβος, ή η άρση βαρών, οι αθλητές κατατάσσονται σύμφωνα με φυσικομαθηματικές οντότητες, δευτερόλεπτα, μέτρα και κιλά.

Σε άλλα αθλήματα, οι επιδόσεις μετρώνται σε μονάδες που είναι συγκεκριμένα που ορίζονται συγκεκριμένα στους καταστατικούς κανόνες του σχετικού αθλήματος. Καλαθοσφαιριστές και σκοπευτές τουφεκιών αγωνίζονται για πόντους, οι ποδοσφαιριστές και οι παίκτες της χειροσφαίρισης για γκολ.

Αυτός ο τρόπος μπορεί να ονομαστεί «ειδικού πλεονεκτήματος».

Ισότητα και αθλητισμός: Η άνιση μεταχείριση πρέπει να βρίσκεται σε λογική σχέση με τις πραγματικές ανισότητες που θεραπεύει

Στα αθλήματα με φυσική-μαθηματική μέτρηση της απόδοσης, υπάρχει στενή σχέση μεταξύ απόδοσης και επίδοσης. Στα δρομικά αγωνίσματα του στίβου, οι επιδόσεις είναι διακρίνονται από το εκατοστό του δευτερολέπτου, στο άλμα σε μήκος από τα εκατοστά.

Στα αθλήματα όπου οι επιδόσεις μετρώνται με τον τρόπο του «ειδικού πλεονεκτήματος», η εικόνα είναι λιγότερο σαφής. Μια φορά στο τόσο, ακόμη και αποτυχημένη απόδοση μπορεί να οδηγήσει σε επιτυχημένη επίδοση και το αντίστροφο.

Ισότητα και αθλητισμός: Η άνιση μεταχείριση πρέπει να βρίσκεται σε λογική σχέση με τις πραγματικές ανισότητες που θεραπεύει

Ένα τεχνικά αδύναμο χτύπημα στο τένις μπορεί να χτυπήσει το δίχτυ και να πέσει περάσει στην αντίπαλη πλευρά κερδίζοντας πόντο.

Ένα λαμπρό σουτ στο ποδόσφαιρο μπορεί να χτυπήσει δοκάρι και να βγει έξω. Μερικές φορές, στα παιχνίδια με μπάλα, η ομάδα που παίζει καλύτερα χάνει

Είναι αυτά δίκαιο;

Ισότητα και αθλητισμός: Η άνιση μεταχείριση πρέπει να βρίσκεται σε λογική σχέση με τις πραγματικές ανισότητες που θεραπεύει

Το γκόλ στο ποδόσφαιρο είναι γκολ, ανεξάρτητα από την ποιότητα της επίθεσης. Όπως και με την αποδοχή ορισμένων ανισοτήτων στις εξωτερικές συνθήκες στους υπαίθριους αγώνες, το αντεπιχείρημα είναι ότι ο αθλητισμός δεν είναι ένα επιστημονικό πείραμα και ότι οι ειδικές για το άθλημα μετρήσεις τροφοδοτούν τον αθλητισμό με αβεβαιότητα και ένταση.

Μια ορισμένη μείωση της αυστηρής αξιοκρατικής δικαιοσύνης και ένα άνοιγμα στην τύχη προσθέτει θέαμα.

Εφόσον οι συμμετέχοντες εμπλέκονται εθελοντικά και ενημερώνονται για τους διάφορους τρόπους μέτρησης των επιδόσεων στα διάφορα αθλήματα, οι λιγότερο ακριβείς ειδικές για το άθλημα μετρήσεις δεν είναι άδικες.